

18 Ιουνίου 1991

[ΠΙΚΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

TAMASOS TOBACO SUPPLIES AND CO.,

Εφεσείοντες,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΕΦΟΡΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ,

2. ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΠΑΡΑΛΗΠΤΗ ΚΑΙ
ΕΦΟΡΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ,

Εφεσιβλήτων.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 902).

Διοικητικό Δίκαιο — Διάκριση δημοσίου από το ιδιωτικό δίκαιο —
Αν η πράξη της διοίκησης στοχεύει πρωταρχικά στην προώθηση
δημοσίου συμφέροντος εμπίπτει στο Δημόσιο Δίκαιο διαφορετικά
στο ιδιωτικό — Antoniou and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R.
5 623.

10 Ο Περί Ομορρήμων και Ετερορρήμων Εταιρειών και Εμπορικών
Επωνυμών Νόμος, Κεφ. 116 — Οι αποφάσεις της Εφόρου Εται-
ρειών στην άσκηση των εξουσιών που της παρέχει ο πιο πάνω
Νόμος, σε σχέση με την εγγραφή ομόρρημης εταιρείας ανάγονται
στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου — Η απόφαση της Εφόρου
Εταιρειών να αρνηθεί να προβεί στις αιτούμενες διορθώσεις στην
αίτηση-έντυπο Αρ. Ο/Ε1 για την εγγραφή ομόρρημης εταιρείας
εμπίπτει στα πλαίσια του ιδιωτικού δικαίου — Δεν υπόκειται σε
αναθεωρητική βάσει του άρθρου 146.1 του Συντάγματος.

15 Οι εφεσείοντες είχαν υποβάλει αίτηση-έντυπο για εγγραφή
ομόρρημης εταιρείας. Στην αίτηση το όνομα των εφεσείοντων
γράφτηκε λανθασμένα και όπως διαπιστώθηκε μερικά θέματα
χρειαζόντουσαν τροποποιήσεις. Με εξουσιοδότηση των εφεσεί-
οντων οι οποίοι επείγονταν πάρα πολύ να προχωρήσουν με την εγ-
γραφή της εταιρείας, η αρμόδια υπάλληλος των εφεσιβλήτων πρό-
βη η ίδια στις αναγκαίες τροποποιήσεις. Με μεταγενέστερη αίτηση
τους προς την Έφορο Εταιρειών οι εφεσείοντες ωχυρίστηκαν ότι
για ορισμένες τροποποιήσεις που είχαν γίνει δεν είχαν δώσει εξου-
σιοδότηση και ξητούσαν γι' αυτό όπως διορθωθούν οι αλλαγές. Η
20 απάντηση της Εφόρου ήταν απορριπτική και ως εκ τούτου κατα-
25

χωρίθηκε η προσφυγή επί της οποίας η απόφαση προσβλήθηκε με την παρούσα έφεση.

Η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστή ήταν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της Εφόρου δεν ενέπιπτε στη σφαίρα του Δημοσίου Δικαίου και γι' αυτό δεν μπορούσε να προσβληθεί με προσφυγή. Για την απόφασή του αυτή βασίστηκε στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην υπόθεση *Photos Photiades v. Takis Photiades etc. (1988) 3 C.L.R. 2084*.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την έφεση αποφάσισε δια:

(1) Το πεδίο του δημοσίου δικαίου διακρίνεται από το ιδιωτικό δίκαιο ανάλογα με τον σκοπό τον οποίο η νομοθεσία αποβλέπει να προάξει και το ενδιαφέρον του κοινού στη συγκεκριμένη λειτουργία και αποφάσεις. Θέματα συνεταιρισμού αφορούν κατά κύριο λόγο ιδιωτικά δικαιώματα.

10

(2) Ο λόγος (ratio) της υπόθεσης *Photiaides* είναι ότι οι αποφάσεις της Εφόρου στην άσκηση των εξουσιών που της παρέχει ο περί Ομορρήμων και Ετερορρήμων Εταιρειών και Εμπορικών Επωνυμιών Νόμος, Κεφ. 116, σε σχέση με την εγγραφή ομόρρημας εταιρείας ανάγονται στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου. Δεν περιορίζεται ο λόγος της *Photiaides* στα συγκεκριμένα γεγονότα εκείνης της έφεσης ή σε οποιαδήποτε τμήματα των εξουσιών της Εφόρου. Για τους ίδιους λόγους και στην παρούσα υπόθεση η ενέργεια της Εφόρου εμπίπτει στα πλαίσια του ιδιωτικού δικαίου και συνεπώς δεν υπόκειται σε αναθεώρηση με βάση το άρθρο 146.1 του Συντάγματος.

15

20

25

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Photos Photiades etc. v. Takis Photiades etc. (1988) 3 A.A.D. 2084

Antoniou and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 623

Machlouzarides v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2342

30

Hellenic Bank Ltd. v Republic (1986) 3 C.L.R. 481

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Κούρρη, Δ.) που δόθηκε στις 18 Φεβρουαρίου, 1989 (Αριθμός Προσφυγής 347/87) με την οποία η προσφυγή των εφεσειόντων εναντίον της άρνησης της Έφορου Εταιρειών να προβεί στις αιτούμενες διορθώσεις απορρίφθηκε.

35

Γ. Κακογιάννης και Χ. Σταυράχης, για τους εφεσείοντες.

A. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

5

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Γ. Χρυσοστομής.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ Δ.: Στις 24.12.86, ένας υπάλληλος της καπνοβιομηχανίας Γκαράνης και Πετρίδης Λτδ., καταχώρισε στο Γραφείο της Εφόρου Εταιρειών, έφεσιβλητου, αίτηση-έντυπο Αρ. Ο/Ε.1, για την εγγραφή της ομόρρυθμης εταιρείας Tamasos Tobacco Suppliers and Co., που είναι οι εφεσείοντες. Στην αίτηση αυτή το όνομα των εφεσείοντων γράφτηκε λανθασμένα. Αναφέρθηκε σαν Tamasos Suppliers and Co. Επίσης από την αρμόδια υπάλληλο των εφεσιβλήτων διαπιστώθηκαν και άλλα θέματα που χρειαζόντουσαν τροποποιήσεις ή διευκρινίσεις.

Επειδή οι ενδιαφερόμενοι για την εγγραφή της εταιρείας επείγοντο πάρα πολύ να προχωρήσουν με την εγγραφή της, η αρμόδια υπάλληλος των εφεσιβλήτων επικοινώνησε τηλεφωνικώς μαζί τους και αφού πήρε τις σχετικές πληροφορίες, τις δόθηκαν οδηγίες και προέβη η ίδια στις αναγκαίες τροποποιήσεις ή διορθώσεις. Ήτοι έγινε η εγγραφή του συνεταιρισμού αυθημερόν, ενώ υπό 20 αλλες συνθήκες τούτο δεν θα ήταν κατορθωτό.

Μια από τις κατ' εξουσιοδότηση τροποποιήσεις που έγιναν από την υπάλληλο των εφεσιβλήτων, αφορούσε το ποιοί από τους ομόρρυθμους συνεταιρίους θα ήταν εξουσιοδοτημένοι να διαχειρίζονται τα της εταιρείας, να τη 30 διευθύνουν και να υπογράφουν δι' αυτή μετά του ονόματος της.

Στην αίτηση τα ονόματα των ομόρρυθμων συνεταιρίων που αναφέροντο ήταν τα ακόλουθα:

1) Στέλιος Γκαράνης ή Λουκής Πετρίδης, εκ μέρους της Καπνοβιομηχανίας Γκαράνης & Πετρίδης Λτδ.,

2) Νίκος Στεφάνου, εκ μέρους της Φραγκούδης & Στεφάνου Λτδ.

Πέραν από τα ονόματα αυτά, αναφερόταν και η φράση "οιοσδήποτε εκ των εν λόγω συννεταίρων". Η υπάλληλος των εφεσιβλήτων διάγραψε τη φράση αυτή και έγραψε τη φράση "από κοινού", γεγονός που σήμαινε πως όλοι οι συνέταιροι από κοινού θα μπορούσαν να δεσμεύουν την εταιρεία και όχι οποιοσδήποτε από αυτούς, όπως γράφτηκε αρχικά στην αίτηση. 5
10

Είναι ισχυρισμός των εφεσιβλήτων ότι, η υπάλληλος προέβη στις αλλαγές αυτές καλόπιστα, προσπαθώντας να βοηθήσει κάτω από επείγουσες συνθήκες.

Στις 31.1.87 οι δικηγόροι των εφεσειόντων, με επιστολή τους προς τους εφεσιβλητούς, διατύπωσαν τη θέση πως η πιο πάνω αναφερόμενη υπάλληλος δεν ήταν εξουσιοδοτημένη από τους αιτητές να προβεί στις διορθώσεις, οι οποίες και έγιναν χωρίς τη δική τους γνώση και κάλεσαν την Έφορο Εταιρειών να διορθώσει τις αλλαγές. 15
20

Στις 16.2.87 η Έφορος Εταιρειών με απαντητική επιστολή της, απόρριψε τους ισχυρισμούς ότι οι τροποποιήσεις έγιναν χωρίς εξουσιοδότηση και αρνήθηκε να προβεί στις αιτούμενες διορθώσεις. Επακολούθησε και άλλη αλληλογραφία, πλην όμως η Έφορος Εταιρειών επέμεινε στην αρχική της απόφαση. 25

Σαν αποτέλεσμα της άρνησης αυτής της Εφόρου Εταιρειών, καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

Το εκδικάσαν την υπόθεση Δικαστήριο, με την απόφασή του ημερ. 18.2.89, βασίστηκε στην υπόθεση *Photos Photiades etc v. Takis Photiades etc. (1988) 3 A.A.D. 2084*, κατάληξε στο συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εμπίπτει στη σφαίρα του Δημοσίου Δικαίου και γι' 30

αυτό δεν μπορεί να προσβληθεί ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου με βάση το άρθρο 146.1 του Σύνταγματος. Το σχετικό απόσπασμα της προσβληθείσας απόφασης βρίσκεται στις σελ. 4 - 5 και έχει ως ακολούθως:

- 5 "I was impressed by the argument of learned counsel for the applicants which was very attractive, but in view of the decision of the Full Bench of the Supreme Court in the case *Photos Photiades of Nicosia etc v. Takis Photiades etc, Appeals Nos. 692 and 697, heard together dated 10.11.1988*, I am of the opinion that the decision of the Registrar of Companies in the present case falls within the domain of Private Law and as such is not justiciable in the sense of Article 146.1 of the Constitution. In that appeal it was decided that the character of the act of registration of a partner under Section 56(1) of The Partnership Law, Cap. 116, falls within the domain of the Private Law and it is not justiciable in the sense of Article 146.1 of the Constitution. It is a decision of the Full Bench of the Supreme Court and it is binding upon me because in the present case we are concerned with the refusal of the Registrar to make corrections in the application of the applicants for the registration of their partnership. Again, if it were to be held that we are not concerned with the registration of a partnership but about corrections in the form for the registration of a partnership, I respectfully adopt the reasoning of the *Photiades* case (*supra*) and I also find that the sub judice decision falls within the domain of Private Law and as such is not justiciable.
- 30 Having decided this point which disposes of the recourse I do not propose to examine the substance of the case."

Η υπό κρίση έφεση στρέφεται εναντίον της απόφασης αυτής του πρωτόδικου Δικαστηρίου και η ουσιαστική εισήγηση που υποβλήθηκε ενώπιον μας από το δικηγόρο των εφεσειόντων είναι ότι υπάρχει πεδίο για διάκριση από την υπόθεση *Photiades* (ανωτέρω), με αναφορά στα

γεγονότα της παρούσας υπόθεσης. Πριν εξετάσουμε το θέμα τούτο, θα αναφερθούμε με κάποια συντομία στη διάχριση μεταξύ του Δημοσίου και του Ιδιωτικού Δικαίου. Η διάχριση αυτή απασχόλησε στο παρελθόν το Ανώτατο Δικαστήριο σε αριθμό υποθέσεων. Στην υπόθεση *Antoniou and Others v. Republic* (1984) 3 CLR 623, αυτή η διάχριση απεικονίζεται με σαφήνεια από το Δικαστή κ. Πική, όπου στις σελ. 626-627, είπε τα ακόλουθα:

5

"The ascertainment of the rights of citizens to immovable property is primarily of interest to the parties immediately affected thereby. The public has but a remote interest in the matter.

10

The Supreme Court was alive to the conceptual difficulties inherent in drawing the dividing line between acts of administration in the domain of public law on the one hand and in the domain of private law on the other. In one sense the public is interested in every decision of the administration. Underlying the above decisions is the appreciation by the Court that the degree of interest on the part of the public in actions of the administration varies in proportion to the extent to which such decisions are likely to affect the public or sections of it. The Supreme Constitutional Court adopted a practical test to chart the line of demarcation between decisions in the domain of public and private law. It revolves round the primary object of the act or decision. If the decision is primarily aimed to promote a public purpose it falls in the domain of public law; otherwise in that of private law. Naturally the public has a livelier interest in public purposes."

15

20

25

30

Τα πιο πάνω λεχθέντα νιοθετήθηκαν στην *Machlouzarides v. Republic* (1985) 3 CLR 2342, στη σελ. 2346 και τα νιοθετούμε και εμείς για τους σκοπούς της παρούσας υπόθεσης. (Επίσης βλ. *Hellenic Bank Ltd v. Republic* (1986) 3 CLR 481).

35

Ο λόγος (ratio) της *Photiades* είναι ότι οι αποφάσεις

της Εφόρου στην άσκηση των εξουσιών που της παρέχει ο περί Ομορρύθμων και Ετερορρύθμων Εταιρειών και Εμπορικών Επωνυμιών Νόμος, Κεφ. 116, σε σχέση με εγγραφή ομόρρυθμης εταιρείας, ανάγονται στη σφαίρα του Ιδιωτικού Δικαίου.

5

Δεν περιορίζεται ο λόγος της *Photiades* στα συγκεκριμένα γεγονότα εκείνης της έφεσης ή σε οποιαδήποτε τμήματα των εξουσιών της Εφόρου.

Θέματα συννεταιρισμού αφορούν κατά κύριο λόγο ιδιωτικά δικαιώματα και με βάση τις αποφάσεις *Antoniou*, *Machlouzarides* και *Hellenic* (ανωτέρω), το πέδιο του Δημοσίου Δικαίου διακρίνεται από το Ιδιωτικό Δίκαιο ανάλογα με το σκοπό των αποί η νομοθεσία αποβλέπει να προάξει και το ενδιαφέρον του κοινού στη συγκεκριμένη λειτουργία και αποφάσεις.

15

Για τους ίδιους ακριβώς λόγους και στην παρούσα υπόθεση η ενέργεια της Εφόρου εμπίπτει στα πλαίσια του Ιδιωτικού Δικαίου και συνεπώς, δεν υπόκειται σε αναθεώρηση με βάση το άρθρο 146.1 του Συντάγματος. Η απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου είναι ορθή.

20

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.